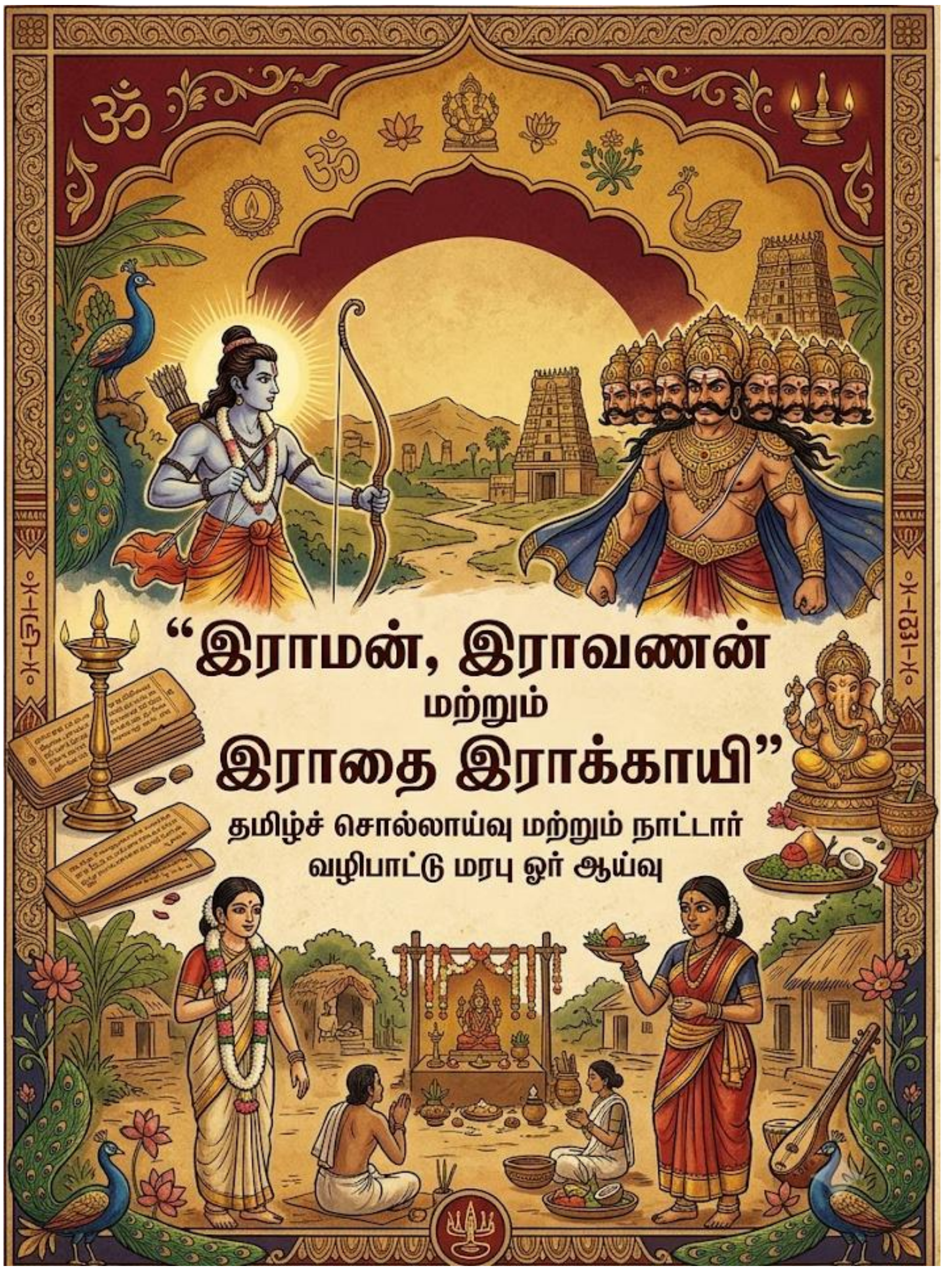
இராமன், இராவணன் மற்றும் இராதை, இராக்காயி

தமிழ்ச் சொல்லாய்வு மற்றும் நாட்டார் வழிபாட்டு மரபு ஓர் ஆய்வு[1]

[1] *காசிஸ்ரீ முனைவர் நா. ரா. கி. காளைராசன்*

உலகிலேயே சங்கம் அமைத்து மொழி வளர்த்த முன்னோடி தமிழ் மொழியாகும். பாண்டிய மன்னர்களின் தலைமையில் தென்மதுரை (முதற்சங்கம்), கபாடபுரம் (இடைச்சங்கம்), இன்றைய மதுரை (கடைச்சங்கம்) என முச்சங்கங்கள் நிறுவி, இலக்கண-இலக்கிய நூல்களை அரங்கேற்றித் தமிழை ஆராய்ந்த தனிப்பெரும் வரலாறு தமிழருக்கு உண்டு. எழுத்துக்கும், சொல்லுக்கும், பொருளுக்கும் விரிவான இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் தமிழர்கள். ஒரு மொழியின் வேர்ச்சொற்களை ஆராய்வது என்பது அம்மொழியின் இலக்கணச் செழுமையையும் ஆழத்தையும் அறிவது மட்டுமல்ல; அது ஒரு பண்பாட்டின் தொன்மையை மீட்டெடுத்து, அதன் மீது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட அந்நிய ஆதிக்கப் பூச்சுகளை அகற்றும் ஒரு மிக முக்கியமான வரலாற்றுப் பணியாகும். குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சூழலில், சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் நாட்டார் வழக்காறுகளில் வேரூன்றியுள்ள பல பெயர்ச் சொற்கள், வடமொழி இதிகாசங்களின் பெரும் தாக்கத்தால் அவற்றின் மூலத் தமிழ்ப் பொருளை இழந்து நிற்கின்றன. இத்தகைய 'பெயர் சார்ந்த அன்னியமொழி ஆதிக்கத்தை' (Onomastic Colonization) அகற்றி, தமிழுக்கே உரிய தனித்த வேர்களைக் கண்டறிவது இன்றைய மொழியியல் ஆய்வுகளில் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தொன்மைக்குச் சான்றாக, சங்க காலப் பாண்டிய மன்னனான **பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி** முதலான தமிழ் மன்னர்களின் புகழும் கீர்த்தியும் பாரத தேசம் முழுவதும் பரவி விளங்கியதைச் சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. புறநானூற்றின் 6-ஆம் பாடலில் புலவர் காரிகிழார், இம்மன்னனை வாழ்த்தும் போது, அவனது எல்லையை வடக்கு இமயமலை வரையிலும், தெற்குப் பஃறுளி ஆறு வரையிலும், கிழக்கு மற்றும் மேற்குக் கடல்கள் வரையிலும் எல்லையாகக் குறிப்பிட்டு வாழ்த்துகிறார். இத்தகைய இலக்கிய மரபுசார்ந்த வாழ்த்து வரிகள் தமிழ் மன்னர்களின் கீர்த்தி பாரத தேசம் முழுவதும் தழுவி நின்றதை உரைக்கின்றன. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், சேரன் செங்குட்டுவன், கரிகால் சோழன், முதலாம் இராசேந்திர சோழன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன், வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன் (நெடியோன்) முதலான பேரரசர்களின் மாபெரும் வெற்றிகளைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் நெடுகிலும் காண்கிறோம்.

இதனால், மிகவும் தொன்மையான இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் ஆகிய இரண்டு பெரும் இதிகாசங்களிலும் காப்பியங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள முக்கிய

மாந்தர்களின் பெயர்கள் தமிழ்ப் பெயர்களாக இருக்கவே அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன. எனவே, இப்பண்டைய நூல்களில் உள்ள பெயர்களைத் தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாடுகளின்படிப் பிரித்துப் பொருள் காண்பதே மொழியியல் ரீதியாக மிகவும் சரியான அணுகுமுறையாகும். இராமன், இராவணன், இராக்காயி, இராதை, இராட்சதன் முதலான பெயர்ச்சொற்கள் 'இரா' என்றே தொடங்குகின்றன. 'இரா' என்று தொடங்கும் இந்தப் பெயர்ச்சொற்களைத் தமிழின் வேர்ச்சொல் கோட்பாட்டின்படி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

தமிழில் 'இரா' என்பதன் இலக்கியச் சான்றுகள்

மொழியியல் ஆய்வுகளில் இலக்கியச் சான்றுகள் வெறும் சொற்களை மட்டுமல்ல, அச்சொற்கள் உருவாவதற்கான வாழ்வியல் சூழலையும் சேர்த்து உறுதிப்படுத்துகின்றன. 'ராத்திரி' என்பது வடசொல் எனினும், அதன் மூலத் தமிழ் வடிவங்களான **'இரா'** மற்றும் **'இரவு'** ஆகியவை சங்க காலத்திலிருந்தே தற்சார்புடன் தமிழ்ப் பயன்பாட்டில் நிலைபெற்றுள்ளன.

- **புறநானூறு (பாடல் 7):** புலவர் கருங்குழல் ஆதனார், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானைப் புகழ்ந்து பாடும்போது, "...எல்லையும் இரவும் எண்ணாய்" என்று பாடியுள்ளார். பகலையும் இரவையும் பாராது உழைக்கும் மன்னனைப் போற்ற இங்கு 'இரவு' என்ற தூய தமிழ்ச்சொல் கவித்துவமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.
- **திருக்குறள் (குறள் 1329):** "ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாமிரப்ப நீடுக மன்னோ **இரா**" என்று திருவள்ளுவர் இரவு நேரத்தைக் குறிக்க **'இரா'** என்ற சொல்லைத் தெளிவாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

கந்த புராணமும் கம்ப ராமாயணமும்: ஒரு காப்பிய ஒப்பீடு

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரே மாதிரியான காப்பியக் கட்டமைப்பினைக் கந்தபுராணமும் கம்பராமாயணமும் கொண்டுள்ளன. பலவிதங்களில் இவ்விரண்டு காப்பியங்களுக்கும் உள்ள ஒப்புமைகளைத் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் விரிவாக விளக்கியுள்ளனர். முருகனைத் தலைவனாகக் கொண்ட கந்தபுராணமும், இராமனைத் தலைவனாகக் கொண்ட கம்பராமாயணமும் தமிழ் உணர்வோடு பின்னிப் பிணைந்தவை ஆகும். இவற்றின் கட்டமைப்பைத் தெளிவுபடுத்தக் கீழே உள்ள ஒப்பீட்டு அட்டவணை உதவுகிறது:

ஒப்பீட்டு அம்சம் (Aspect)	கம்பராமாயணம் (Kamba Ramayanam)	கந்த புராணம் (Kanda Puranam)
காப்பியக் காலம்	12-ஆம் நூற்றாண்டு	14-ஆம் நூற்றாண்டு
காண்டங்களின் எண்ணிக்கை	ஆறு காண்டங்கள்	ஆறு காண்டங்கள்
தலைவன் (நாயகன்)	இராமன்	முருகன்
துணைவன் / தளபதி	இலக்குவன்	வீரபாகு
பகைவன் (பிரதிநாயகன்)	இராவணன்	சூரபத்மன்
சேனைப் படைகள்	குரங்கினப் படைகள்	பூதகணப் படைகள்
போருக்குக் காரணம்	சூர்ப்பனகை உறுப்பிழப்பு	அசமுகி துன்புறுத்தல்
சிறைப்பட்ட மாந்தர்	சீதை (அசோகவனம்)	சயந்தன் (இந்திரன் மைந்தன்)

இத்தகைய ஆழமான இலக்கிய ஒப்பீடுகள் காரணமாகவே, எத்தனையோ அரசர்கள் பாரத தேசத்தில் ஆட்சி புரிந்திருந்தாலும், தமிழ்ப் பண்பாட்டில் முருகனும் இராமனும் தெய்வீகத் தன்மையோடு வணங்கிப் போற்றப்படுகின்றனர். தமிழகக் குடும்பங்களில் இவ்விரு பெயர்களும் சூடப்படாத இல்லங்களே இல்லை என்னுமளவிற்கு இவை நாட்டார் மரபில் ஊடுருவியுள்ளன. இது இராமன், இராவணன் போன்ற பாத்திரங்கள் தமிழ் மண் மற்றும் வழிபாட்டுடன் கொண்டிருந்த ஆதித் தொடர்பைக் காட்டுகிறது.

சங்கப் பாடல்களில் இராமனும் இராவணனும்

சங்கப் பாடல்களில் **இராமன்** இறைவனின் அவதாரமாக அல்லாமல், ஒரு வரலாற்று மாந்தனாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறான். அதுவும் கம்பர் இராமாயணம் இயற்றுவதற்குச் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சங்க இலக்கியத்தில் இராமனைப் பற்றிய மிக முக்கியமான இரண்டு நேரடிப் பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்களில் **'இராமன்'** என்ற பெயர் அப்படியே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இராவணன் என்ற பெயர் நேரடியாகக் குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும், **'வலித்தகை அரக்கன்'** என்றும்,

'ஐயிரு தலையின் அரக்கர் கோமான்' என்றும் அவனது செயல்பாடுகள் சங்கத் தமிழால் அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளன.

> **1. புறநானூறு (பாடல் 378) - புலவர் ஊன்பொதி பசுங்குடையார்**
> *"...கடுந்தெறல் இராமன் உடன்புணர் சீதையை*
> *வலித்தகை அரக்கன் வௌவிய ஞான்றை*
> *நிலஞ்சேர் மதர்அணி கண்ட குரங்கின்*
> *செம்முகப் பெருங்கிளை..."*
>
> **பொருள்:** கடும் சினம் கொண்ட இராமனோடு காட்டில் வாழ்ந்த சீதையை, வலிய கைகளை உடைய அரக்கன் (இராவணன்) கவர்ந்து சென்ற போது, சீதை தன் நகைகளைக் கழற்றி நிலத்தில் வீசினாள்; அதைக் கண்ட குரங்குக் கூட்டம் வியந்து அணிந்து மகிழ்ந்தது.

> **2. அகநானூறு (பாடல் 70) - புலவர் இடையன் நெடுங்கீரனார்**
> *"...வெல்வேல் கவுரியர் தொன்முது கோடி*
> *முழங்குஇரும் பௌவம் இரங்கு முன்துறை*
> *வெல்போர் இராமன் அருமறைக்கு அவித்த*
> *பல்வீழ் ஆலம் போல..."*
>
> **பொருள்:** பாண்டியர்களின் பழைய தனுஷ்கோடியில், முழங்கும் கடல்துறைக்கு அருகே, பெரிய ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருந்த வெல்போர் இராமன் தன் மறைகுறித்துச் சைகை செய்ததும், மரத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்த பறவைகள் அனைத்தும் ஒலியடங்கி அமைதியாயின.

இவ்விரண்டு பாடல்களும் தமிழ்ச் சூழலில் இராமன் கதையும் அவனது போர்வெற்றியும் சங்க காலத்திலேயே ஆழமாக அறியப்பட்டிருந்ததை உறுதிப்படுத்தும் மிக முக்கியமான தொல்சான்றுகளாகும்.

1. இராமன்: தமிழ்ப் பெயர்க்காரண விளக்கம்

'ராம்' என்பது வடமொழி வடிவம்; தமிழில் அது **'இராமன்'** என்று ஒலிக்கிறது. தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாடுகளின்படி, வடசொற்களை அப்படியே ஏற்காமல், தமிழ்ச் சொல்லாக்க விதிகளின்படி பிரித்துப் பொருள் காண்பதே முறையான வழியாகும்.

மொழியியல் ஆய்வுகளின்படி 'தருமன்' (Dharma), 'பீமன்' (Bhīma), 'உத்தமன்' (Uttama), 'அதமன்' (Adhama) ஆகியவற்றில் உள்ள 'ம' என்ற எழுத்து வடமொழி வேர்ச்சொல்லிலேயே அமைந்ததாகும். எனினும், தமிழாக்கப் புணர்ச்சியில் அவை 'அன்' என்ற ஆண்பால் விகுதி பெற்று தருமன், பீமன் என்று வழங்கப்படுகின்றன. கடல்கோள் போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்களால் தொன்மையான பல தமிழ் இதிகாசங்களும் இலக்கியங்களும்

அழிந்துவிட்ட நிலையில், எஞ்சிய சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் துணைகொண்டே சொல்லாய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

சொல்லாக்கப் பகுப்பாய்வு:

பிரிப்பு முறை: இராமன் = இரா + மன்

பொருள் இலக்கணம்: 'இரா' என்பது இரவு அல்லது கருமையைக் குறிக்கும். 'மன்' என்பது மன்னன், தலைவன், நிலைபெறுதல் என்ற வேரிலிருந்து தோன்றிய சொல். இதன் அடிப்படையில், **'இரா-மன்' என்பதற்கு 'இருளின் தலைவன்' அல்லது 'இரவைக் காக்கும் மன்னன்'** என்று பொருள்படுகிறது.

இன்னொரு விளக்கம்: வடமொழியில் 'ராம்' (ram) என்பதற்கு ரம்மியம், மகிழ்வித்தல், விளையாடுதல் என்று பொருள் கூறுவர். இதன்படி இராமன் என்றால் 'மகிழ்விப்பவன்'

என்று பொருள் அமையும். தமிழில் 'அன்' என்பதே தூய ஆண்பால் விகுதி என்பதால், இராமன் என்பதே அதன் முறையான வடிவமாகும்; 'இராமர்' என்பதில் உள்ள 'அர்' பிற்கால மரியாதை விகுதியாகும்.

> **இராமன் - யாப்பிலக்கணப் பகுப்பு**
> - *இரா (குறில் + நெடில்) = நிரை அசை*
> - *மன் (குறில் + ஒற்று) = நேர் அசை*
> - *அசை அமைப்பு: நிரை + நேர்*
> - *வாய்பாடு: புளிமா (ஈரசைச் சீர்)*

2. இராவணன்: தமிழ்ப் பெயர்க்காரண விளக்கம்

இராவணன் சிறந்த சிவபக்தனாகப் போற்றப்பட்டாலும், இராமனின் மனைவி சீதையைக் கவர்ந்த செயலின் மூலம் தமிழரின் அறக்கோட்பாட்டிலிருந்து தவறினான்.

'பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை' என்ற வள்ளுவப் பெருநெறியிலிருந்து அவன் வீழ்ந்ததையே தமிழ் நெறி சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனினும், பக்தி மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகிய இரண்டையும் தமிழர் பிரித்தே கண்டனர். தேவாரப் பதிகங்கள் அவனது தீயொழுக்கத்தைக் கண்டிக்கும் அதே வேளையில், அவனது கயிலாய பக்திக்கும் அதற்காகச் சிவன் அவனுக்கு வழங்கிய அணுக்கக் கருணைக்கும் இராவணனைச் சிறந்த சான்றாகப் போற்றியுள்ளன.

தேவாரம் மற்றும் கம்பனில் இராவணன்:

தேவாரத்தில் திருஞானசம்பந்தர் தனது பதிகங்களின் எட்டாம் பாடலிலும், திருநாவுக்கரசர் பத்தாம் பாடலிலும் கயிலை மலையைத் தூக்க முயன்ற இராவணனின் வீரத்தையும், சிவன் தன் கால்விரலால் அவனை அடக்கி, பின் அவனது சாம கான இசைக்கு இரங்கி வாள் மற்றும் ஆயுள் கொடுத்த கருணையையும் தவறாமல் பாடியுள்ளனர். அப்பர், சம்பந்தர் ஆகியோரால் பலநூறு திருத்தலங்களில் இக்காட்சி பாடப்பட்டுள்ளதுடன், ஆலயச் சிற்பங்களிலும் இதுவே முதன்மையாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. கம்பராமாயணத்திலும் இராவணன் வேதம் ஓதுபவனாகவும், வீணை மீட்டுபவனாகவும், சிவபக்தியில் சிறந்தவனாகவும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளான்.

இலக்கணச் செப்பனிடுதல் *(Grammatical Refinement):*

ஒரு தமிழ்ப் பெயரின் மீதான வடமொழிப் பூச்சுகளை நீக்கி அதன் வேர்ச் சொல்லின் பொருளைக் காண்பதே மொழியியல் அறமாகும். இராவணன் என்ற பெயருக்குப் பொதுவாகக் கூறப்படும் சில தவறான இலக்கணப் பிரிப்புகளை நாம் முதலில் களைய வேண்டும்:

- **இறை + அவன்:** 'இறைவன்' என்ற சொல்லே 'இராவணன்' ஆனதாகச் சிலர் கூறுவர். நன்னூல் உடம்படுமெய் விதிப்படி ("இ ஈ ஐவழி யவ்வும்..."), 'இறை' (ற்+ஐ) என்ற சொல்லின் ஈற்றில் 'ஐ' வரும்போது உடம்படுமெய்யாக 'ய்' மட்டுமே தோன்ற வேண்டும். எனவே அது **'இறையவன்'** என்றே அமையுமே தவிர, 'இராவணன்' எனத் திரிய இலக்கண விதிகளில் இடமில்லை.
- **இரா + வண்ணன்:** 'கருப்பு நிறமுடையவன்' என்ற பொருளில் 'இரா + வண்ணன்' என்று பிரித்தால், அது புணரும்போது விதிப்படி **'இராவண்ணன்'** என்றுதான் வரவேண்டும். 'ண்' என்ற எழுத்து கெட்டு, 'இராவணன்' என்று மாறுவதற்குத் தமிழ் இலக்கண விதிகளில் சான்றில்லை.
- **ஏற்புடைய தூய தமிழ்ப் பிரிப்பு:** மேற்கண்ட பிழைகளைத் தவிர்த்து, **'இரா (இருள்/இரவு/கருமை) + அணன் (தலைவன்/தெய்வம்)'** என்று பிரிப்பதே தமிழ்ச்

சொல்லாய்வுக் கோட்பாடுகளோடு முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது. இதன்படி, 'இராவணன்' என்பதற்கு **'இருளின் தலைவன்'** அல்லது **'கருமை நிறமுடைய இறைவன்'** என்று நேரடியான தமிழ்ப் பொருள் அமைகிறது.

சமஸ்கிருதத்தில் 'ரு' (Ru - கதறுதல்/அழுதல்) என்ற தாதுவிலிருந்து 'பிறரை அழச் செய்பவன்' (Rāvaṇa) என்று பொருள் கூறுவர். இந்த வடமொழி விளக்கம் மிகவும் வன்முறை மற்றும் கற்பனை சார்ந்ததாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், தமிழின் வேர்ச்சொல் சார்ந்த விளக்கம் இயற்கையான பண்பாட்டுப் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது.

'அணன்' விகுதி: ஒரு மொழியியல் பகுப்பாய்வு

தமிழ்ப் பெயர்களில் இடம்பெறும் விகுதிகள் வெறும் இலக்கணக் குறியீடுகள் அல்ல; அவை ஒரு தெய்வத்தின் அல்லது ஆளுமையின் அதிகாரத்தையும், வழிபாட்டு முறையையும் அடையாளப்படுத்தும் பண்பாட்டுக் கூறுகளாகும். அந்த வகையில் 'அணன்' என்ற விகுதி தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தில் ஒரு முறையான அமைப்பாக (Systemic Feature) விளங்குவதை நாம் நாட்டார் வழக்கில் விரிவாகக் காணமுடிகிறது.

'அணன்' என்பது **'அண்ணல், அண்ணன்'** (தலைவன்/முன்னோன்/இறைவன்) என்ற சொல்லின் திரிபாகவும், 'அன்' என்ற ஆண்பால் விகுதியின் நீட்சியாகவும் நாட்டார் மரபில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. நாட்டார் வழக்காறுகளில் இத்தகைய அமைப்பில் பல பெயர்கள் புழங்கி வருகின்றன. உதாரணமாக, அம்பலவாணன் (அம்பலம் + வாணன்), பூவணன் (பூ + அணன்), கருப்பணன் (கருப்பு + அணன்), தேவணன் (தேவ + அணன்) போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் பூவணன், கருப்பணன், தேவணன் போன்ற பெயர்கள் 'அணன்' என்பது ஒரு தனித்துவமான ஆண்பால் தெய்விக விகுதி என்பதை மிகத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகின்றன.

> ***இராவணன் - யாப்பிலக்கணப் பகுப்பு***
> *• இரா (குறில் + நெடில்) = நிரை அசை*
> *• வண (குறில் + குறில்) = நிரை அசை*
> *(இறுதி ஒற்று 'ன்' இணைய 'வணன்' எனப் புணரும்)*
> *• அசை அமைப்பு: நிரை + நிரை • வாய்பாடு: கருவிளம் (ஈரசைச் சீர்)*

3. பெண் தெய்வப் பெயர்க்காரண விளக்கங்கள்

அ) இராக்காயி: தமிழ்ப் பெயர்க்காரண விளக்கம் (Etymology of Rakkayi)

நாட்டார் பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் பெயர்கள் பெரும்பாலும் செயல்பாட்டு ரீதியாக (Functional names) அமைவனவாகும். 'இராக்காயி' என்ற பெயர் வடமொழியில் 'இராட்சசி' (அரக்கி) என்ற சொல்லின் திரிபு என்று சிலர் தவறாகக் கூறுவர். ஆனால், தமிழ் வேர்ச்சொல் அடிப்படையில் இப்பெயர் மிகவும் உன்னதமான பொருளைக் கொண்டுள்ளது:

பிரிப்பு முறை: இராக்காயி = இரா (இரவு) + கா (காவல்) + ஆயி (தாய்)

விளக்கம்: தமிழில் 'கா' என்பது 'காத்தல்' அல்லது 'காவல்' என்ற வினைச்சொல்லின் வேராகும். 'ஆயி' என்பது நாட்டார் வழக்கில் மரியாதைக்குரிய தாய்த் தெய்வத்தைக் குறிக்கும் சொல் (எ.கா: மாரியாயி, பச்சையாயி, பேச்சியாயி). இதன் அடிப்படையில், **'இராக்காயி' என்றால் 'இரவு வேளையில் ஊரையும் நீர்நிலைகளையும் காக்கும் தாய்'** என்று பொருள்படுகிறது. இது எதிர்மறையான அரக்கி அல்ல; மாறாக மக்களைப் பாதுகாக்கும் உன்னதமான காவல் தெய்வமாகும்.

ஆ) இராதை: தமிழ்ப் பெயர்க்காரண விளக்கம் (Etymology of Radha)

இராதை என்பது சமஸ்கிருத வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கருதப்படும் பெண்பாற் பெயராகும்; இதன் நேரடிப் பொருள் ஆராதனை, வழிபாடு, வெற்றி அல்லது செழிப்பு என்பதாகும். கண்ணனைத் தீவிரமாக வழிபட்டவர் இராதை. நப்பின்னையைப் போல ராதையும் ஆயர் குலத்தவளே ஆவாள். மாமன் மகளை மணக்கும் தமிழ் மரபில்

நப்பின்னை சிறப்பிக்கப்படுவது போல, வடக்கே ராதை சிறப்பிக்கப்படுகிறாள். எனவே, தமிழ் மரபின் 'நப்பின்னையே' வடக்கே 'ராதை' ஆக உருப்பெற்றிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் மொழியியலாளர்களிடையே உண்டு.

தமிழ் வேர்ச்சொல் பகுப்பு: இராதை = இரா (இரவு) + தை (தையல், பெண்)

விளக்கம்: தமிழில் 'தையல்' என்பது பெண்ணைக் குறிக்கும் சொல் (ஔவையின் 'தையல் சொல் கேளேல்' காண்க). இதன் அடிப்படையில், 'இராதை' என்றால் **'இரவின் பெண் அல்லது இரவுக்குரிய தேவி'** என்று தமிழ்ப் பொருள் பெறுகிறது.

நாட்டார் வழிபாட்டுடன் ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் முடிவுரை

இராமன், இராவணன் மற்றும் இராதை, இராக்காயி ஆகிய பெயர்கள் நெடுங்காலமாக வடமொழிப் புராணக் கண்ணோட்டத்திலேயே பொருள்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆனால், முறையான தமிழ்ப் பகுப்பாய்வின்படி இவை முறையே 'இரவின் தெய்வம் அல்லது தலைவன்' மற்றும் 'இரவின் தாய்த் தெய்வம்' என்ற தூய தமிழ்ப் பொருள்களைக் கொண்டு, தமிழரின் நிலவியல் மற்றும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டுடன் ஆழமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதைக் காண்கிறோம்.

இப்பகுப்பாய்வின் உச்சகட்டமாக, இப்பெயர்கள் நாட்டார் தெய்வங்களான **'இருளப்பன் - இருளாயி'** ஆகிய பெயர்களுடன் கொண்டுள்ள வியக்கத்தக்க மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியை (Linguistic and Cultural Parallelism) நாம் கவனிக்க வேண்டும். 'இரா' (இருள்/இரவு) என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் 'இருளப்பன்' என்ற காவல் தெய்வத்தின் இலக்கிய வடிவமாக **'இராமன் - இராவணன்'** என்பதும், 'இருளாயி' என்ற காவல் தெய்வத்தின் வடிவமாக **'இராதை - இராக்காயி'** என்பதும் திகழ்வது ஒரு திட்டமிட்ட பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியாகும்.

தமிழ்ப் பெயர்க்காரண ஒப்பீட்டு அட்டவணை

இக்கட்டுரையின் மூலம் நிறுவப்பட்டுள்ள நான்கு முக்கியப் பெயர்களின் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் மற்றும் பண்பாட்டுப் பொருள்கள் சுருக்கமாகக் கீழே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன:

பெயர் (Name)	தமிழ் இலக்கணப் பிரிப்பு	அசல் தமிழ்ப் பொருள் (Meaning)	நாட்டார் வழிபாடு / இலக்கிய ஒப்புமை
இராமன்	இரா + மன் (இரவு + மன்னன்)	**இருளின் தலைவன்** / இரவு வேளைக் காப்பாளன்	**இருளப்பன்** வழிபாட்டின் இலக்கிய வடிவம்
இராவணன்	இரா + அணன் (இரவு + ஆண்பால் தெய்வம்)	**இருளின் தலைவன்** / கருநிறக் கடவுள்	**இருளப்பன்** சிவபக்தியின் உன்னத நாட்டார் வடிவம்
இராக்காயி	இரா + கா + ஆயி (இரவு + காவல் + தாய்)	இரவில் காக்கும் தாய்த்தெய்வம்	**இருளாயி** எல்லைக் காவல் தெய்வம் (நாட்டார் மரபு)
இராதை	இரா + தை (இரவு + தையல்/பெண்)	இரவுப் பெண் / இரவுக்குரிய தேவி	**இருளாயி** **நப்பின்னை**யின் வடநாட்டு வடிவம்

முடிவாக, வடமொழி இதிகாசங்களின் மேலாதிக்கப் பூச்சுகளின்றி, தூய தமிழ் வேர்ச்சொல் அடிப்படையில் ஆராயும்போது, இராமன் இராவணன் என்ற இரண்டு பெயர்ச் சொற்களும் ஒரே பொருளில் உள்ளன என்பதையும், இராக்காயி இராதை என்ற இரண்டு பெயர்ச் சொற்களும் ஒரே பொருளில் உள்ளன என்பதையும், நாம் அறியமுடிகிறது. இவ்விணையான இறைப்பெயர்கள் அனைத்தும் தமிழர்களின் தொன்மையான காவல் தெய்வ வழிபாட்டு மரபையும், தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபையும், தமிழின் தனித்துவமான மொழியியல் செழுமையையும் பறைசாற்றி நிற்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

******

காசிஸ்ரீ முனைவர் நா. ரா. கி. காளைராசன்
மேனாள் துணைப்பதிவாளர், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
மின்னஞ்சல்: kalairajan26@gmail.com, *புலனம்*: +91 9443501912
நாள்: ஆவணி 7 (24.08.2026)

கட்டுரையாக்கம் உதவி – Google, ***Gemini Notebook***

படங்கள் – இணையத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை. அவற்றைப் பதிவு செய்தோருக்கு நன்றி.